

Vittnesbörd om Jesus

Göteborg, 2009

David Svärd

Vittnesbörd i Gamla testamentet

I det israelitiska samhället följde man – det var Guds vilja att man skulle göra det i varje fall – de lagar som finns nedtecknade i Moseböckerna. Om någon form av våldsbrott, stöld eller något annat hade ägt rum så fanns det minst en grundläggande princip för att ta reda på vad som skett. Man tillfrågade vittnen, sådana som hade sett med sina ögon vad som skett eller som på annat sätt visste något. Hur många vittnen behövdes för att fälla någon?

Det är inte nog att endast ett vittne träder upp mot någon angående någon missgärning eller synd, vad det nu må vara för en synd som någon kan ha begått. Efter två eller efter tre vittnens utsago skall var sak avgöras. (5 Mos 19:15; jfr 17:6; 4 Mos 35:30)

Det behövdes minst två vittnen. Antagligen ansågs inte ett enda vittne vara tillräckligt tillförlitligt. För att detta rättssystem skulle fungera var det otroligt viktigt att vittnena talade sanning. De tio budorden innehåller ju också orden: ”Du skall inte vittna falskt mot din nästa.” (5 Mos 5:20) Det var också så att den som sett något eller visste något hade en skyldighet att vittna. Det var en synd att vägra. (jfr 3 Mos 5:1)

Vittnesbörd om Jesus i Nya testamentet

Om *jag själv vittnar om mig*, är mitt vittnesbörd inte giltigt. Men det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är giltigt. Ni har sänt bud till *Johannes, och han har vittnat för sanningen*. Jag vill inte ha något vittnesbörd om mig från någon människa, men jag säger detta för att ni skall bli räddade. Johannes var en lampa som brann och lyste, och en kort tid hänfördes ni av hans ljus. Men jag har fått ett starkare vittnesbörd än det Johannes gav. Ty *de verk* som Fadern har gett mig i uppdrag att fullborda, just de som jag utför, *vittnar* om att Fadern har sänt mig. Och *Fadern* som har sänt mig *har själv vittnat om mig*. Men ni har aldrig hört hans röst eller sett hans gestalt, och ni har inte behållit hans ord, eftersom ni inte tror på honom som han har sänt. Ni forskar i *skrifterna* därför att ni tror att de kan ge er evigt liv. Just *dessa vittnar om mig*. (Joh 5:31-39; min kursivering)

Sedan talade Jesus till dem och sade: ”Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.” Fariseerna sade då: ”Du vittnar om dig själv, ditt vittnesbörd är

inte giltigt.” Jesus svarade: ”Även om *jag vittnar om mig själv*, är mitt vittnesbörd giltigt. Jag vet varifrån jag kommer och vart jag går. Men ni vet inte varifrån jag kommer eller vart jag går. Ni dömer på människovis, jag dömer ingen. Om jag ändå dömer, är min dom riktig, eftersom jag inte är ensam; han som har sänt mig är med mig. Och i er egen lag står det att vad två vittnar är giltigt. *Jag vittnar om mig själv, och om mig vittnar också Fadern som har sänt mig.*” (Joh 8:12-18; min kursivering)

I dessa två texter ser vi hur Jesus knyter an till den gammaltestamentliga lagen om vittnen. Först säger han att: ”Om jag själv vittnar om mig, är mitt vittnesbörd inte giltigt.” (5:31) Men sedan säger han: ”Även om jag vittnar om mig själv, är mitt vittnesbörd giltigt.” (8:14) Jag tror att vi lite senare i predikan kommer att förstå hur detta till synes motsägelsefulla förhållande kan förklaras.

Jesus lyfter i dessa texter fram olika vittnen som vittnar om honom; om vem han är: världens ljus; om varifrån han kommer: himlen. Jag kommer först att tala om Guds vittnesbörd om Jesus och sedan om människors vittnesbörd. Där Guds naturligtvis betyder mer. (1 Joh 5:9)

Guds vittnesbörd

Vad är Guds vittnesbörd? Vad utgörs det av? Det finns kanske fler att nämna, men Johannesevangeliet lyfter fram åtminstone fyra: (1) Faderns vittnesbörd, (2) gärningarnas, (3) den Helige Andes, och (4) Skrifternas. Dessa vittnesbörd hänger ihop, och de kommer alla från Gud.

Faderns vittnesbörd

När det gäller Fadern kan vi läsa om att hans röst kunde höras från himlen vid åtminstone två eller tre tillfällen. Vid Jesu dop (Matt 3:17) och när Jesus förvandlas inför tre av sina lärjungar uppe på ett högt berg (17:5). Då hörs rösten från himlen: ”Detta är min älskade son, han är min utvalde.” Detta var ett sätt som Fadern vittnade på.

Skrifternas vittnesbörd

Skrifterna innehåller många förutsägelser och profetior om Kristus. De visar att Jesus är Messias och frälsare. Skriften är enligt Paulus utandad eller inspirerad av Gud. Det är Guds ord. Det är profetiska skrifter. Bibeln är de enda heliga Skrifterna. Ibland sägs det att andra religioner har heliga Skrifter, men det är fel. Endast Herren Gud är helig: ”Helig, helig, helig är Herren Gud.” (Upp 4:8)

Jesus sade också till fariséerna: ”Om ni trodde på Mose, skulle ni tro på mig, ty det var om mig han skrev.” (Joh 5:46) Att Mose hade en fantastisk kunskap om allt möjligt, även den kommande Messias, kan vi tänka oss när vi vet att: ”Herren talade med Mose ansikte mot ansikte, som när den ena människan talar med den andra.” (2 Mos 33:11) Halleluja!

Gärningarna (och läran och viljan)

Gärningarna som Jesus gjorde i sin faders namn vittnade om honom själv. (Joh 10:25) Fadern var i honom och utförde sina gärningar. (14:10) Och Jesus säger: ”Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen.” (5:19) Amen!

Samma sak var det med Jesu undervisning, hans lära: ”De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv.” (14:10) ”När jag talar, talar jag så som Fadern har lärt mig.” (12:50) ”Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig.” (7:16)

Hur kunde Jesus göra sin Faders gärningar och förkunna sin Faders lära på ett fullkomligt sätt? Jesus förklarar: ”Jag och Fadern är ett.” (10:30) Där har vi hemligheten som förklarar väldigt många saker om Jesus.

Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra vad jag själv vill utan för att göra hans vilja som har sänt mig. (Joh 6:38)

Jesus kom inte med någon egen vilja, egen undervisning, egna gärningar eller eget vittnesbörd. Utan det var Faders – och Sonens egen vilja var att göra sin Faders vilja. Även om jag älskar min pappa väldigt mycket och är enig med honom i väldigt mycket. Kan vi ändå vara oense om en del saker. Och vi handlar nog inte alltid i precis samma anda. Höll Gud Fadern och Sonen verkligen med varandra om precis allting? Ja! Sådant har vi svårt att förstå, eftersom vi är påverkade av synden. Vi kan lida av okunnighet, falska motiv och själviskhet, men sådant finns ju inte hos Gud. Fadern och Sonen är visserligen olika men de är fullkomligt eniga.

Son och far

Enheten

När Jesus i Joh 17 därför ber till sin Fader för sina lärjungar, att de alla skall bli ett liksom fadern är i sonen, och sonen i fadern – liksom de är ett, (17:21-22) får vi aldrig tänka att det är någon form av oenig eller yttlig enhet Jesus ber om. När du och jag och vi alla tillsammans är ett i vår vilja, vår lära, och våra gärningar, först då liknar vår enhet Faders och Sonens enhet. Först när vi älskar och betjänar varandra liknar det Guds enhet. Fadern förhålls till Sonen och Sonen förhålls till Fadern. (17:1) Först när vi har slutat att sprida vår egen mänskliga lära, göra våra egna mänskliga gärningar, och vara drivna av vår egen mänskliga vilja (om så skulle vara fallet) – ”mänskliga” i meningen, det som inte är fött av Anden – för att istället vara uppfyllda av den rena sanningen och kärleken som kommer från Gud. Först då, tror jag att vi har den enhet Jesus bad om. Även vi är olika varandra på så vis att vi har olika gåvor och funktioner i Kristi kropp, församlingen, men våra ord och gärningar ska vara i samma anda och Ande.

Den Helige Andes vittnesbörd

Nu har vi kommit till den tredje delen av Guds vittnesbörd. Jesus säger: ”När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig.” (15:26) Här har vi ytterligare ett vittne vars främsta verksamhet låg i framtiden (alltså nutid); den Helige Ande som vi älskar. När Jesus döptes, och Faderns röst hördes, då kom också Guds Ande ner över Jesus som en duva. Men inte heller den Helige Ande har en egen lära och han söker inte sin egen ära. Jesus säger:

... han skall inte tala av sig själv utan förkunna det han hör ... Han skall förhärliga mig, ty av mig skall han ta emot det han låter er veta. (16:13-14)

Alltså sanningens Ande ska tala det han hör av Sonen, och Sonen i sin tur har fått det av Fadern.

Människors vittnesbörd

Johannes döparen

Vi läste tidigare att Jesus i och för sig inte ville ha något vittnesbörd från människor, men ändå lyfts Johannes döparen fram som ett särskilt vittne. Jesus säger att ingen av kvinna född är större än Johannes döparen (Luk 7:28). En del verkar anse att Jesu mor, Maria, var störst bland människor, men åtminstone Johannes döparen var större än henne.

Lärjungarna

En annan grupp av mänskliga vittnen, som var särskilt utvalda, var de tolv lärjungarna.

Också ni skall vittna [säger Jesus], ty ni har varit med mig från början. (Joh 15:27)

Även många andra lärjungar fick se Jesus uppstånden under den första tiden och därefter har Jesus fortsatt att visa sig för människor genom historien.

Avslutning

Vi vet att Guds ord också riktar sig till oss som är lärjungar idag. Också vi skall vittna. Hur ska det gå till? Jesus säger:

”Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag [ordagr. *de gärningar som jag gör*], och ännu större. Ty jag går till Fadern.” (Joh 14:12)

Underbart! Men köttet frågar. Får jag inte ha några egna gärningar och någon egen undervisning, så att jag själv kan få min egen ära? Nej, Jesus säger till sina lärjungar: ”som Fadern har sänt mig sänder jag er”. (20:21) Också vårt uppdrag är att vittna i ord och gärning – *med* vår uppdragsgivares ord och gärningar. Den som Gud har sänt talar Guds

ord. (3:34) Vi har fått en undervisning, en lära, att föra vidare, som inte är vår egen. Men som kan bli vår om vi underkastar oss den. Vi har fått gärningar att utföra som inte är våra egna; av Gud förberedda goda, sanna och barmhärtiga gärningar; trons gärningar. De gärningar den Helige Ande i oss utför. Också vi är kallade att lägga ner vår vilja inför den Högste och att leva ett liv där vi inte söker vår egen ära, utan upphöjer honom.

Vi ska vittna om vem Jesus verkligen är: Guds son, Messias, världens frälsare; om vad han har gjort: han har dött för att friköpa oss från våra synder. Han har uppstått och lever nu. Och vi ska vittna om vår egen erfarenhet av denna verklighet.

Idag kan vi i omvändelse och ödmjukhet söka Guds ansikte. Helig, helig, helig! Idag kan Jesus rena oss från synden. Idag kan han vända sorg till glädje. Du kan lägga fram varje behov och varje problem inför Gud. Han hör bön.